

"... aztán exponáltam." (Szalay Zoltán)

2017. február 14-én elhunyt Szalay Zoltán fotóriporter, tanár.

A MÚOSZ Bálint György Újságíró Iskolában találkoztam vele, mikor 2011-ben elkezdtem a fotóriporter iskolát. Ültünk a teremben és beszélgettünk, nyílt az ajtó és belépett egy magas ősz hajú ember, ő volt Szalay Zoltán, a fotótörténet tantárgy tanára. Hangosan köszönt, leült, bemutatkozott és "röviden" elmondta szakmai pályafutását. Zárómondatként, csak annyit mondott, hogy „Kérem, ez egy szakma, mely alázatot kíván”.

Rövid elméleti bevezető után, bekapcsolta a számítógépét és belekezdett a fotóriporter szakma befejezhetetlen mondatába... . Milliányi fotót mutatott a nagy elődök munkáiból válogatva. Mindegyik fotóról egy szomorú vagy vidám történetet, érdekes információt mondott. Mesélt a híres magyar és külföldi fotográfusokról, fotóriporterekről, a technikáról, beállításról, témaválasztásról. Élvezettel hallgattuk, szellemi táplálék volt minden mondata.

Személyében, a fiatalokat támogató, segítőkész, nagy tudású, szakmailag és emberileg a legmagasabb szinten álló fotográfust ismertünk meg.

A 2004-ben megjelent, ILYENEK VOLTUNK (Magyarország elmúlt 50 éve) című szakmai pályáját bemutató fotóalbum egy – egy példányát adta ajándékba a hallgatóknak.

Köszönet és tisztelet.

(Képek forrása: index.hu)